

ΤΟ ΔΑΣΟΣ

(Άδιστονια Α. Λαζαρού)

Θισα ἡδη νὰ γνωρίζω πολλοὺς τιμίους συζύγους, οἱ ἑποῖοι πρὸ καιροῦ πλέον ἔχουν βάλῃ τὴν βέραν τῶν ἐνέγκριν.

Αδόλφος φὸν Μέντζελ.

*

Ημέραν τινὰ ἔχρουσαν εἰς τὸ ἔργαστήριόν του. Μουρουσίζων, ἡμιῆγετέ τὴν θύραν. Ἡσαν δύο γυναικεῖς, μήτηρ καὶ κόρη, ἡ τελευταία ἐκτάκτου καλλονῆς ἐπιθυμοῦσα νὰ καμητὴν προσωπογραφίαν της εἰς τὸν Μέντζελ.

Ἐξηγήθησαν εὐγενῶς, ζσα ἔχητε διδάσκαλος θὰ τὰ ἐλάχισταν, ἀρκεῖ νὰ είχαν τὸ πορτραΐτο ζωγραφισμένο ἀπὸ αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Μέντζελ, ἐνῷ ὅλοι ζωγράφοι πληρώνουν διὰ νὰ ἔχουν τοιαῦτα μοδέλα, τοὺς ἔκλεισε κατάμουτρα τὴν θύραν λέγων:

—Δὲν ἐνόχλουν τὸν Μέντζελ γιὰ τέτοιας μικροδουλιαῖς.

Όμοιώς ἐφέθη καὶ πρὸς τὴν γνωστὴν ἀοιδὸν Ἐρνεστίνην Βέγγερ, ἡ ὅποια ἀνῆλθε ἔνα πρωὶ ἀναριθμήτους κλίμακας, διότι ὁ Μέντζελ κατοικοῦσε πολὺ ὑψηλά, ἵνα τὸν παρακαλέσῃ νὰ τὴν ζωγραφίσῃ.

—Μὴ μοῦ χαλᾶς τὴν ἡσυχία, δὲν ζωγραφίζω γιὰ ρεκλάμα.

Τῆς εἶπε καὶ ἔκλεισε παταγωδῶς τὴν θύραν.

YYYYYYYYYYYYYY

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἀπέναντι ἐνὸς Ὁρφέως, δότις ἀτεξήσης τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν "Αδην, πόδοι φεῦ! ὑπάρχοντι χῆροι, οὔτινες οὐδὲ εἰς τὸν Παράδεισον θὰ μετέβαντον, ἀν ἐφρόντων διτι θὰ εնδικοῦν ἐκεὶ τὴν σύζυγόν των.

Πετι Σέν

Πᾶσα μεγάλη ὁραιότης ἔχει ἐν ἑαυτῇ ἥθικόν τι στοιχεῖον.

Εμερσον

Περισσότερον καταστρέφει τὴν γυναῖκα ἡ κολακεῖα τοῦ ἀνθρώπου ἢ δ ἔρως του.

Λεβῆ

Ἡ διαφθορὰ τῆς γλώσσης εἰνε συγγενῆς νόσος τῆς διαφθορᾶς τῶν ἥθων.

Κοραῆς

Σοφία ἄνευ ἀγαθότητος χαρακτήρος, ἀντιπροσωπεύει μόνον τὴν ζωφερὰν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ.

Τρύντα

